

[Lorentzen.]

af den situation, arbejdsløsheds-kasserne står i i dag. Det går efter vor opfattelse ikke an alene at lade vor stilling til lovforslaget være knyttet til den nuværende vintersæson, for så løber vore følelser let løbsk med os, og vi kan komme til at foretage noget, som vi senere må fortryde, fortryde i hvert fald den dag, da pengene måske bliver små, og da arbejdsløsheden rigtig sætter ind. Vi kan næppe heller se bort fra, at lovforslaget foruden at bygge på, skal vi sige en psykologisk depression i øjeblikket på grund af de store ismasser og kulden måske også har den opgave — det er sådan en lille mistanke, jeg har, den er måske urigtig, men den kan ikke helt rives ud af mit sind — at virke som et skjold for regeringen mod de angreb, der kommer udefra, fra kommunistisk side, og den agitation, der i øjeblikket drives i „Land og Folk“ imod arbejdsløshedsloven. Det er et formål, som vi ikke kan være med til at tjene.

Det ærede medlem hr. Ravn gjorde rede for, hvad selve lovforslaget går ud på. Det centrale er dette, at en arbejdsledig kan få et ekstraordinært brændselstillæg, hvis han har været ledig i 80 dage i tidsrummet 1. oktober 1955—31. marts 1956. Dernæst står der i lovforslaget, at statskassen vil stille indtil 8 mill. kr. til rådighed for socialministeren til fordeling mellem vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede socialminister eller den minister, der i dag skal erstatte den højtærede socialminister, hvad der forstås ved „vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser“. Jeg skal ikke gøre det mere indviklet, end det er, men nøjes med at sige, at selve loven arbejder med begrebet „vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kasser“. Jeg tror, at både det ene og det andet medlem nødtigt vil eksamineres, og også jeg vil nødtigt eksamineres, i disse indviklede regler. Men jeg vil gerne spørge: Er det lovforslagets mening, at en arbejdsløsheds-kasse skal være vanskeligt stillet i arbejdsløshedslovens betydning, eller skal der dannes et nyt kriterium, så at det overlades til den højtærede socialminister at skønne efter egne følelser og naturligvis efter en så objektiv og redelig vurdering, som man nu en gang kan foretage, om en

kasse er vanskeligt stillet? Hvis det sidste er tilfældet, må vi straks melde pas og hus forbi, for det er meget farligt på et tidspunkt, da loven af 1952 kun har eksisteret i en ganske kort årrække, og i en arbejdsløsheds-mæssigt meget gunstig tid at lave om på den, fordi der er en kuldeperiode over Europa og Danmark.

Vi kan heller ikke undlade at interessere os for, hvordan forslaget vil komme til at virke i forhold til § 15, stk. 10 — jeg skal lette forståelsen ved at sige, at det drejer sig om 4/5-reglen. Jeg ved godt, at man nu og da har fortolket den på en lidt lempeligere måde, men det er for os meget vigtigt, at det ikke bliver sådan, at arbejdsløsheds-understøttelsen når en sådan størrelse, at man må sige til folk: ja, megen fortjeneste får du ikke ved at arbejde — og i visse tilfælde må sige: du får slet ingen fortjeneste. Det er altså det, der ligger til grund for arbejdsløshedsloven af 1952. 4/5-grænsen må vi i hvert fald overholde, selvom vi meget godt kan se, at det ikke er så forfærdelig nemt, i hvert fald hvor der er mange børn.

Dernæst vil jeg tro, at vi bliver nødt til i det kommende udvalg at se på, om det er rigtigt, hvis man mener, at situationen nu er inde til ekstraordinært at give et eengangstillæg, at det skal komme ikke-forsørgere, ugifte eller andre tilgode. Vi er kort sagt meget betænkelige ved det foreliggende lovforslag, betænkelige, når vi ser på kassernes økonomi, kassernes formue, betænkelige, når vi ser på den relativt lave arbejdsløshed, der har været i en længere periode, betænkelige, når vi ser ud i fremtiden og tænker os, hvad der vil ske, hvis dette land skulle blive hjem søgt af en betydelig arbejdsløshed.

Jeg kan derfor ikke herfra give tilsagn om, at mit parti vil gå ind for lovforslaget i den foreliggende form. Vi vil se med velvilje på visse bestemmelser og iøvrigt afvente, hvad regeringen eventuelt vil gå med til af ændringer i lovforslaget, forinden vi givet tilsagn om at medvirke til et lovforslag af denne karakter.

Poul Sørensen: Når man skal drøfte det foreliggende lovforslag, må man iagttage den baggrund, der er for det. Jeg skal ikke nægte, at hvis det var mig, der havde med